

הנחיות לימי הזיכרון הממלכתיים

אנחנו כתנועת נוער לילדים עם ובלי מוגבלויות, עסוקים בשילוב ובהתאמה של ערכים, אידיאולוגיה והתנהלות של החברה הישראלית בכלל ותנועת נוער בפרט, למגוון הרחב של ילדים ובני נוער עם צרכים ויכולות מגוונים ושונים שפעילים אצלנו בתנועה. במסגרת כך, אנו לא מוותרים על העיסוק בתכנים של יום השואה ויום הזיכרון ומתאימים אותם ליכולות וצרכים שונים ומגוונים. כל אחד מהפעילים בתנועה יכול לעסוק בנושאים כואבים אלו ויש לו הזכות לעסוק בתכנים אלו בהתאם ליכולותיו, לצרכיו, לחזקותיו, חולשותיו ולרגישות שלו.

דגשים כלליים:

- אנחנו מודעים לכך כי הפעולה נערכת בתקופה מאתגרת ודרך מסך, ממרחק.
- חשוב לתת זמן למפגש בין הפעילים, בתוך חונכות או גם בקבוצה של שכבצ/שכבג, רגע סבב מה נשמע, לפני כניסה לתכנים של זיכרון.
- חשוב לתאם ציפיות ולספר שהיום יש פעולה העוסקת בזיכרון.
- לתת מקום ולשאלות ולתת תשובות אמיתיות בצורה פשוטה, קונקרטי, ולא דרמטי.
- לספר את האמת, להשתמש בהרחקה- לדוגמא על יום השואה- "זה קרה מזמן, לפני שנולדנו ולפני שההורים שלנו נולדו", "יש לנו צבא חזק ששומר עלינו", "היום אנחנו במקום בטוח", "היום אנחנו זוכרים את הסיפורים מהתקופה ההיא כדי לכבד את סבא וסבתא של ההורים שלנו".
- לתת מקום לרגש, אבל לתת גם פתרון ולא להעצים את הדרמה- "זה באמת מאוד עצוב אבל בעקבות זה יש לנו מדינה, החיים נמשכים", במידה והקראנו סיפור על ילד בשואה וחניך מביע פחד ניתן לומר "זה באמת מפחיד, גם הילד בסיפור הרגיש פחד, אבל הוא התגבר עליו, יש מי ששומר עלינו". "הילד היה במצב שאתה לא תיהיה בו, ואתה לא נמצא בו. הילד קיבל הגנה וניצל".
- לא להכריח להשתתף, פעיל שרוצה להימנע מהנושא, לאפשר לו לדבר/לעשות משהו אחר, בפרטני.

הנחיות לימי הזיכרון הממלכתיים

המשך דגשים כלליים:

- לשדר מסר של תקווה והמשכיות- יש לנו צבא חזק, יש לנו מדינה, אנחנו ביחסים טובים עם התרבויות השונות בישראל, כל העולם נלחם היום יחד במגיפה, מאוחד, וכו'.
- אם פעיל מגיב בצורה לא פרופורציונלית (בוכה, לוקח את הדברים קשה), חשוב לעזור לו "לצאת מזה", לעודד ולהרגיע אותו על פי היכרות איתו.
- מומלץ לצאת לדבר בפרטי, לשדר מסר של כוח וסוף טוב לסיפור, לשתף את ההורים במידת הצורך.

ביום השואה

- יש הרבה פעילים שהסגר והבידוד יתחברו אצלם בצורה השוואתית עם יום השואה אך יש להזכיר להם את ההבדלים: אנו לא רעבים למזון, אנו אמנם בריחוק חברתי אך איננו בבידוד רגשי- יש לנו אפשרות להיות קרובים וירטואלית ורגשית זה לזה, וכולנו יחד, כל העולם נלחם בחזית אחת ולא האחד נגש השני.
- לספר על המסע לפולין, אם היו נציגים מהסניף במסע לתת להם לספר ואם לא אז להראות תמונות מהמסע ולספר. לספר שזה מסע עוצמתי שלנו.
- להציג את המסע לפולין- אנחנו ממשיכים לזכור ולהזכיר, ולכבד את האנשים שנפגעו במלחמה. ניתן להקים פינת זיכרון.
- במידה ובוחרים לספר סיפור על ילד בשואה אז לבחור בסיפור על ילד שנשאר בחיים.

ביום הזיכרון

- ביום הזיכרון לחללי צהל אפשר להשתמש במוזיקה שמתאימה ליום הזיכרון, ניתן להתייחס לאחד השירים מהפרוייקט "עוד מעט נהפוך לשיר" ולדבר על כך שיש המשכיות.

